

Nem volt nagy tumultus három és négy óra között az általunk felkeresett szavazóközetekben. A délelőtti roham már lejárt, a délutáni még nem kezdődött el. A voksolókat arról faggattuk, miért tartották fontosnak, hogy az urnákhoz járuljanak.

A húsz megkérdezettből mindössze kettő-három nem kívánt nyilatkozni, a többiek készségesen válaszoltak kérdésünkre. A kire szavazott kérdésnél fordított a statisztika, összesen két személy vallott.

„Fontosnak tartjuk, mert ide tartozunk, és ettől függ az elkövetkező idő. Valakinek kell vezetnie a várost, a helyzetünket ettől tova felé ők rendezik, ezért nem mindegy. Én 69 esztendő vagyok, az uram 75, fáj a lába, de eljött mégis. Mi mindig jöttünk, mert fontosnak tartjuk a város vezetését. Ha problémánk van, hozzájuk kell mennünk, hogy meghallgassanak, segítsenek. Mindig is ezen az elven voltunk” – számolt be egy idős hölgy a Bányai János Szakközépiskola előtt.

„Azért szavazunk, hogy jobb életünk legyen, s megadja a polgármester, amit kérünk, munkát. Nem mondom el, hogy kire szavazok, de az biztos, hogy az rosszat nem csinált nekünk, nem vétett, s amiben lehetett segített s ezért megbízunk benne” – válaszolta egy 58 éves roma asszony a Kós Károly Szakközépiskolában található szavazóközet előtt.

„Nagyon fontos, hogy mindenki döntsön, éljen a lehetőséggel, mert a tét az, hogy amit eddig elérték, azt ne veszítsük el. Ha elmondom, hogy miért szavaztam arra, akire, akkor már azt is elárulom, hogy ki ő, ezért inkább nem válaszolok, csak annyit, hogy a munkája eredménye látszik” – fogalmazott egy 45 év körüli hölgy.

„Kötelességünk eljönni szavazni, s arra szavaztam, aki tett a városért” – válaszolt sommásan egy huszonéves fiatalember.

„Ezek a napok határozzák meg a mi további életünket. Létfontosságú, hogy ki fog továbbvinni, vagy a hülyeségre vagy a jóra. Mindenki inkább a jobbat akarja. Állampolgári jog a szavazati, aki ezt nem használja ki, az téved. Titkos, hogy kire szavaztam, de mérlegelve az általános dolgokat, mint városrendezés, szolgáltatások, arra pecsételtem, akit jobbnak találtam. Kinek a pap, kinek a papné. Nekem inkább a leánya” – fogta humorosra egy 50 éven felüli férfi.

„Hogy lesz, mint lesz, nem tudjuk, de szavazni el kell jönni, s mi arra szavaztunk, akit a szívünk diktált” – mondta egy nagymamakorú hölgy.

„Mindig volt valami értelme, hogy eljöjjünk szavazni. Gondoljuk mindig, hogy akire szavazunk hátha jobb lesz, mint az előző volt” – felelte kacagva egy 60 év körüli hölgy.

Összegezve a fentiekhez hasonló válaszokat egyértelműen kiderült: kortól, nemtől és foglalkozástól függetlenül mindenki úgy vélekedik, a szavazati joggal élni kell – legalábbis azok közül, akik el is mentek voksolni.

Legtöbbször egyenesen kötelességüknek érzik, hogy voksoljanak, de titokban tartják, hogy kit választanak.